№ 19. Warszawa, dnia 29 Kwietnia (11 Maja) 1881 r. Rok II.

NOWE MODY PARYZKIE

PISMO ILLUSTROWANE TYGODNIOWE DLA KOBIET, WYCHODZĄCE W KAŻDĄ SRODĘ.
POŚWIĘCONE LITERATURZE, WSZELKIM GAŁĘZIOM PRACY KOBIECEJ ORAZ MODOM.

NOWOŚCI.

Kapelusze letnie.
Drobiazgi toaletowe.

Moda zwykle zmienna, na kapelusze jest dość łaskawą; od lat kilku fasony nie uległy zmianie: Niniche, Rubens, Gainsborough, noszą powszechnie, nie wyłączając maleńkich kapotek, w których delikatne, arystokratyczne twarzyczki tak uroczo wyglądają, otoczone zwojami gazy, kwiatów i piór.

Choć moda fasonów nie zmienia, jednak wymagania ma dość zbytkowne, bo nie każdy rodzaj kapelusza odpowiednim jest do wyjścia w każdej porze dnia, i do ubrania trzeba umieć zastosować okrycie głowy.

Na ranne wycieczki, do skromnego kostiumu, a jak tego gust dobry wymaga, koniecznie w ciemnym kolorze, odpowiednim jest fason Niniche, na czoło zasunięty, jaknajskromniej przybrany. Kapelusz taki bardzo niedrogi, może mieć każda dbająca trochę o siebie kobieta, a oszczędzi tym sposobem lepszy, nierównie droższy kapelusz.

Na wizyty i do lekkich sukien, najstosowniejsze są kapotki, ubrane kwiatami, gazą i t. p.

Istne pieścidełka w tym rodzaju, widziałam u pani Mejsner (ul. Czysta), kilka z nich opiszę dla wiadomości czytelniczek z prowincyi, bo nie wątpię, iż w Warszawie mieszkające panie, same o guście właścicielki, przekonać się zechcą.

Kapotka ze słomy ażurowej, podbita materyą żółtą, przybrana była pękami piór żółtych do cieniu, po wierzchu opasanie, stanowiła gaza z sznelą, złotem przerabianą. Po nad czołem przypięty był dyadem ze szneli, spadający aż na bandy, któremi kapotka była związana pod brodę.

Ryc. 1 i 2. Ubranie z polonezą, krój fig. 1—4.

W podobnym rodzaju jest niezliczona ilość u p. Mejsner kapeluszy, przybranych to kwiatami, to przeróżnemi fantazyjnemi spięciami i pękami piór.

W ogóle, pióra krótkie, puszyste w pękach przeważają.

Piękny był także toczek, z koronką dżetową, z boku ptaszek i pióro długie czerwone, do cieniu.

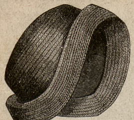
Jako okaz zwrócił naszą uwagę hiszpański kapelusik z dżetami i koronką namarszczoną, rondko otaczały granaty, przeplatane złotym sznurem.

Maki ponsowe i złota gaza przeważa w ubraniach.

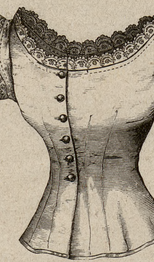
Ogromny wybór u p. Mejsner znalazłam kapeluszy dziecinnych, są to nadzwyczaj tanie, leciuchne kapelusiki, począwszy od 2 rubli. Trudno wyobrazić sobie, jak miluchno są przybrane, niedrogiemi co prawda materyałami, ale z wdziękiem i gustem prawdziwie paryzkim. Dla matek, mających kilka córek oszczędność to wielka.

Wszelkie przybory toalety damskiej, jako to: koronki, żaboty, kwiaty, pióra, frendzle, parasolki i t. p. przedmioty znaleźć tam można w wielkim doborze, a palmę dobrego gustu, ktowie, czy u nas magazyn ten nie dzierży!

Ztamtąd udaliśmy się do p. Ciechanowskiej, (Nowy Świat Nr 47). Po powrocie właścicielki z Paryża, było co oglądać, a jeden model od drugiego piękniejszy. Przytem nie lękajcie się, czytelniczki, że to modele, a więc cena ich musi być niesłychana!... (dok. n.).

Ryc. 3. Kapotka z angielskiej słomy.

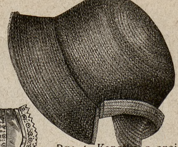
Ryc. 6. Stanik pod lekką suknię, z wycięciem okrągłem.

Ryc. 5. Kapturek z chusteczki do ryc. 11, krój fig. 5.

Ryc. 7. Stanik pod suknię, krój fig. 5—9.

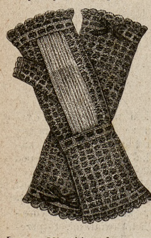

Ryc. 4. Kapotka z angielskiej słomy.

Opis Rycin.

Ryc. I i 2. Ubranie z polonezą z kretonu, lub płócienka, odznacza się formą prostą, a zręczną. Krój spódnicy podaliśmy na ostatniej tablicy kroju, u dołu daną jest falbana plisowana. Wierzchnie ubranie ma formę polonezy, na bok zapiętej, ubranej falbanką, rozchodzące się w dwa końce z przodu. Tylny bryt zręcznie spięty, a w tem miejscu, gdzie baskina stanika się kończy, daną jest kokarda z szlaku i sute upięcie z falbanką.

Materyał może być w deseń, lub gładki. Poloneza kraje się podług fig. 1 — 4, uważać należy na punkty i krzyżyki, które oznaczają fałdowanie z tyłu tiuniki.

Ryc. 8. Mitenki na drutach, do ryc. 16.

Ryc. 5. Kapturek-chusteczka, z koronki, wykonywa się naprzód z podszewki, którą należy z sztywnego muślinu wykroić podług fig. 5, i pilnując się wzoru na ryc. 5 i 11; na szyi koronkę ubrać marszczeniem z atłasu i wstążką.

Ryc. 12 i 13. Bluza ranna z kretonu; składa się z marszczonego, luźnego paltocika, w pasie sznurem, lub paskiem ściągniętego, i z spódnicy ubranej falbankami. Fig. 12 przedstawia szlafroczek z białego batystu, haftem ozdobiony.

Ryc. 32. Suknia z szarego materyału wełnianego, ubrana do cieniu atłasem. Przód spódnicy robi się z atłasu marszczonego, z szarfami ułożonemi à panier. Tylny bryt suto upięty, u dołu falbanka w kontrafałdy, podszyta drobną falbaneczką z atłasu. Stanik z szerokim kołnierzem, ma z przodu dane marszczenie z atłasu.

Ryc. 33. Suknia z satyny gładkiej i deseniowej. Upięcie spódnicy zwyczajne, stanik ma ładne z przodu plisowanie, z deseniowej satyny, przepięta klapkami; mankiet plisowany z boku, ubrany gładką klapką. Kołnierz szeroki w fałdy układany.

Ryc. 34. Suknia krojem angielskim „Motter Hubbard,“ z żaknotu niebieskiego, z szlakiem haftowanym. Poloneza długa, z boku w plisy ubrana, podtrzymana torebką na sznurach, rękaw u ręki przymarszczony, u rąk i szyi suta kreza. Kapotka ubrana pufem z piór i kwiatami.

Ryc. 35. Ubranie na ulicę; składa się: z jedwabnej odświe-

Ryc. 10. Serwetka na meble, deseń fig. 33.

Ryc. 9. Mitenki płócienne, krój fig. 10—12.

Ryc. 12 i 13. Bluza ranna, krój fig. 13—16.

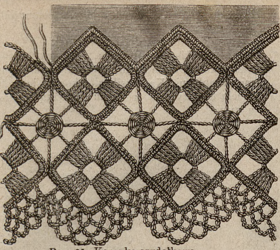
Ryc. 11. Kapturek chusteczkowy, do ryc. 5.

Ryc. 16. Szczegół roboty ryc. 8.

Ryc 14 i 15. Spacerowy kostium, krój fig. 17—29.

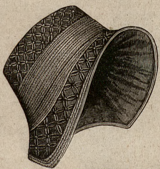

Ryc. 61. Koronka szydełkowa.

wej flaneli, kilka rzędów sznurem oszyta. Kapelusz formą N i n i c h e, ponsową i zieloną wstążką przybrany.

Ryc. 67. Garnirowanie spódnicy.

Ryc. 65. Kapotka z przezroczystej słomki.

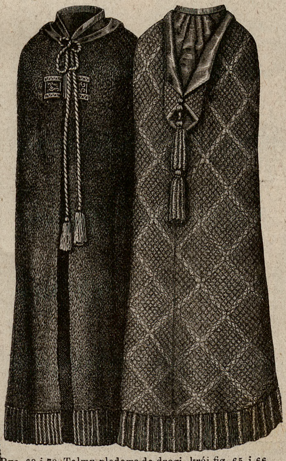
Ryc. 2. Sukieneczka dla dziewczynek od 3—6 lat, koloru écru, formą kaftaniczka w zęby wyciętego, z przodu ma sznurowanie z niebieskich plisek, które-

Ryc. 61 i 62. Suknia z zefiru.

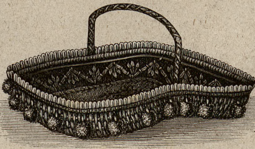

Ryc 63 i 64. Sukieneczka do chrztu, krój fig. 64—65.

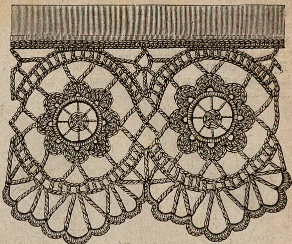
Ryc. 69 i 70. Talmy pledowe do drogi, krój fig. 65 i 66.

mi również zęby są objęte, szarfa przepasuje sukienkę, przechodząc pod zębami; na zakończe nie u dołu daną jest falbanka.

Ryc. 75. Koszyczek trzcinowy, wzór fig. 34.

Ryc. 3. Sukienka koloru bordeaux, dla dzieci od 6—8 lat, formą princesse. Plecy ma odcinane, z wstawionem fałdowaniem z tyłu, które pokrywa wstążka w pukle związana. Koronka zdobi dół sukienki. Kołnierz duży i mankiety, kapelusik popielaty, atłasem bordeaux przepięty.

Ryc. 62. Koronka szydełkowa.

Ryc. 4. Ubranie dla chłopczyków od 4 — 6 lat, z bronzowego chewiotu, składa się z paltocika, kamizelki i falbaneczki u dołu, sznury przepinają kamizelkę. Duży kołnierz, koronką oszyty i mankiety, o wiele dodają wdzięku i świeżości.

Ryc. 66. Kapotka, do ryc. 65.

Ryc. 68. Garnirowanie spódnicy.

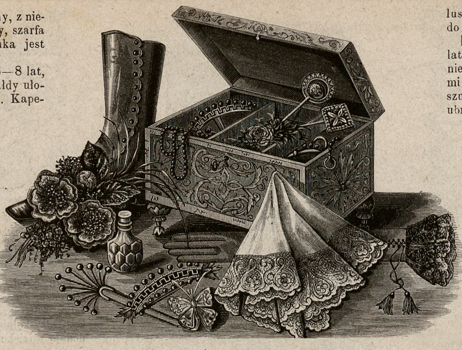

Ryc. 73 i 74. Suknia z szkockim materyałem.

Ryc. 5. Sukieneczka dla małej dzieciny, z niebieskiego kretonu, przód w bufki ubrany, szarfa służy do przewiązania na boku, sukienka jest wycięta i ma krótkie rękaweczki.

Ryc. 6. Ubranie dla chłopczyka od 6—8 lat, składa się: z majteczek, kamizelki w fałdy ułożonej i kurteczki, na jeden guzik spiętej. Kapelusik marynarski. Fason z bibułki dołączyliśmy do N-ru 18.

Ryc. 7. Paltocik dla dziewczynek od 8 — 10 lat, z szkockiego materyału, opasany sznurem niebieskim, z kołnierzem, kapturkiem i kieszeniami z klapkami. Kapelusik słomkowy, jedwabną szenelą podbity, po wierzchu wstążką niebieską ubrany.

Ryc. 76—88. Przybory toaletowe.

Ryc. 90. Cieniowana gałązka astrów.

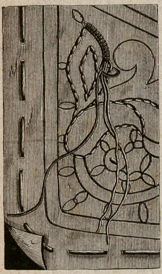

Ryc. 91. Bukiet z kwiatów do kapelusza.

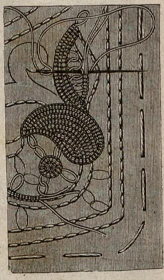

Ryc. 92. Kapelusz z słomy włoskiej.

Ryc. 93. Kapelusz z wysoką główką.

Ryc. 94. Wykonanie haftu złotem, (point d'or).

Ryc. 95. Wykonanie haftu złotem.

Ryc. 96. Haft złotem, (point d'or).

Do dzisiejszego N-ru dołącza się: dla Edycyi I-ej Tablica kroju, zaś dla Edycyi II-ej Tablica kroju i Dodatek powieściowy „Anna Hereford". 8.

W Drukarni J. Bergera, ulica Elektoralna Nr 14. Дозволено Цензурою. Варшава 29 Апрѣля 1881 года. Redaktorka i Wydawczyni **Marya Ratyńska.**